

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 99-1873)

Originalt emne

Skatter og Afgifter

Skatter og Afgifter/Skatter og Afgifter i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 1. maj 1873](#)
- 2) [Byrådsmødet den 5. juli 1873](#)
- 3) [Byrådsmødet den 11. september 1873](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 1. maj 1873 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 99-1873)

Fra Indenrigsministeriet var under 15de April modtaget en Skrivelse, hvori begjæres Byraadets Erklæring over et medfulgt Udkast til Lov om den personlige Kommuneskat tilligemed nogle statistiske Oplysninger. Byraadet vedtog at anmode Ligningskommissionen om at tilvejebringe de begjærede statistiske Oplysninger og, naar disse ere modtagne, at nedsætte et udvalg til at gjøre forslag til en Erklæring. (Se Mødet den 3die Juli).

Uddrag fra byrådsmødet den 5. juli 1873 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 99-1873)

Efter at have modtaget nogle af Ligningskommissionen begjærte Oplysninger vedtog Byraadet at nedsætte et Udvalg for at afgive Betænkning over det i Mødet den 1ste Maj ommeldte, fra Indenrigsministeriet modtagne Udkast til Lov om den kommunale Beskatning. Til Medlemmer af Udvalget valgte man Borgmesteren, Nors og Mørk.

Uddrag fra byrådsmødet den 11. september 1873 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 99-1873)

Efter forslag af det nedsatte Udvalg vedtog Byraadet gennem Stiftamtet at tilstille Indenrigsministeriet følgende skrivelse indeholdende Erklæring over et Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat:

"Ved skrivelse af 25de April d. A. har Stiftamtet kommuniceret Byraadet Indenrigsministeriets Skrivelse af 15de f. M., hvori forlanges forskellige Oplysninger i Anledning af det Rigsdagen i sidstafholdte Samling forelagte Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat m. v.

Byraadet har i henhold hertil tilskrevet Ligningskommissionen her i Byen og fra denne modtaget vedlagte Skrivelse, der følger i Gjenpart, indeholdende de begjærte oplysninger for Aarhus Bys Vedkommende om Skattebyrdens Fordeling for Indeværende Aar efter de nu gjældende Regler, Det fremgaar af disse Oplysninger og Ligningskommissionen dertil føjede Bemærkninger, at Lovforslagets Gennemførelse ikke vilde medføre væsentlige Forandringer med Hensyn til Skattebyrdens Fordeling her i Byen, og at navnlig de Afdrag, som allerede her gives i Totalindtægten for at udfinde den skattepligtige Indtægt, med ringe Afvigelser falde sammen med Lovforslaget § 11, ligesom Skatteprocenten, der for 1875 er paalignet med $4 \frac{3}{8}$ %, paa det nærmeste vilde være den samme, saafremt Lovforslagets System allerede var gjældende.

En detailleret Sammenstilling mellem Skatteligningen, saaledes som den i 1873 er bragt til udførelse, og den samme Skattebyrde, fordelt efter Lovforslagets System, foreligger ikke, men vi tør forudsætte, at de givne Oplysninger og Forklaringer ville være fyldestgørende, idet det tillige maa indrømmes, at en nøjagtig Sammenstilling paa Grund af manglende oplysninger ej nu vil kunne meddeles.

Med hensyn til selve Lovforslaget skulle vi udtale, at ligesom vi anse det tilraadeligt, at den nu bestaaende Formue- og Lejlighedsskat forandres og modificeres efter de Principer, Lovforslaget indeholder, og at nærmere Regler gives for den skattepligtige Indtægt, hvorved denne ved siden af Lejlighedsmomentet vil erholde større Betydning end hidtil, saaledes finde vi ikke Anledning til særlige Bemærkninger ved Bestemmelserne i Lovforslagets § 9. Derimod maa vi være af den Formening, at § 11 bør undergaa væsentlige Forandringer, denne § fastsætter for enhver Fysisk person et bestemt Afdrag i den udfundne Indtægt, for Kjøbenhavn 500 Rd., for Kjøbstæderne 250 Rd. og for Landet 150 Rd., med visse Begrændsninger efter Indtægtens Størrelse. Det vil ikke være muligt at fastsætte slige faste Afdrag i Indtægten for Kjøbstæderne og Landet, lige for alle Kjøbstæder og alle Landets Egne, saaledes, at et hensigtsvarende og passende Forhold i denne Henseende bringes tilveje. Medens Skattefrihed for et Beløb af 250 Rd. for de større Kjøbstæders Vedkommende i det Væsentlige vilde stemme med de Regler, som allerede følges - dette gjælder som bemærket for denne Kommune - vilde det blive umuligt at Gennemføre en saadan Skattefrihed og Afgang for de mindre Kjøbstæder uden at gribe aldeles forstyrrende ind i de bestaaende Forhold. Der maa i dette Punkt gives Ligningskommissionen en friere Raadighed og større Myndighed, idet Spørgsmaalet om Størrelsen af det Beløb, der bliver Gjenstand for Skattefrihed eller Afgang i Indtægten gaar ind under de særlige Forhold, som overfalder til

væsentlige Forandringer med Hensyn til Skattebyrdens Fordeling her i Byen, og at navnlig de Afdrag, som allerede her gives i Totalindtægten for at udfinde den skattepligtige Indtægt, med ringe Afvigelser falde sammen med Lovforslaget § 11, ligesom Skatteprocenten, der for 1875 er paalignet med $4 \frac{3}{8}$ %, paa det nærmeste vilde være den samme, saafremt Lovforslagets System allerede var gjældende.

En detailleret Sammenstilling mellem Skatteligningen, saaledes som den i 1873 er bragt til udførelse, og den samme Skattebyrde, fordelt efter Lovforslagets System, foreligger ikke, men vi tør forudsætte, at de givne Oplysninger og Forklaringer ville være fyldestgørende, idet det tillige maa indrømmes, at en nøjagtig Sammenstilling paa Grund af manglende oplysninger ej nu vil kunne meddeles.

Med hensyn til selve Lovforslaget skulle vi udtale, at ligesom vi anse det tilraadeligt, at den nu bestaaende Formue- og Lejlighedsskat forandres og modificeres efter de Principer, Lovforslaget indeholder, og at nærmere Regler gives for den skattepligtige Indtægt,

hvorved denne ved siden af Lejlighedsmomentet vil erholde større Betydning end hidtil, saaledes finde vi ikke Anledning til særlige Bemærkninger ved Bestemmelserne i Lovforslagets § 9. Derimod maa vi være af den Formening, at § 11 bør undergaa væsentlige Forandringer, denne § fastsætter for enhver Fysisk person et bestemt Afdrag i den udfundne Indtægt, for Kjøbenhavn 500 Rd., for Kjøbstæderne 250 Rd. og for Landet 150 Rd., med visse Begrændsninger efter Indtægtens Størrelse. Det vil ikke være muligt at fastsætte slige faste Afdrag i Indtægten for Kjøbstæderne og Landet, lige for alle Kjøbstæder og alle Landets Egne, saaledes, at et hensigtsvarende og passende Forhold i denne Henseende bringes tilveje. Medens Skattefrihed for et Beløb af 250 Rd. for de større Kjøbstæders Vedkommende i det Væsentlige vilde stemme med de Regler, som allerede følges - dette gjælder som bemærket for denne Kommune - vilde det blive umuligt at Gennemføre en saadan Skattefrihed og Afgang for de mindre Kjøbstæder uden at gribe aldeles forstyrrende ind i de bestaaende Forhold. Der maa i dette Punkt gives Ligningskommissionen en friere Raadighed og større Myndighed, idet Spørgsmaalet om Størrelsen af det Beløb, der bliver Gjenstand for Skattefrihed eller Afgang i Indtægten gaar ind under de særlige Forhold, som overfalder til Ligningskommiskommisionen Afgjørelse. Det Samme bør komme til Anvendelse med Hensyn til det foreslaaede Fradrag for hver Person, hvis Forsørgelse maa anses at paahvile den Skattepligtige; ogsaa dette bør henlægges under de særlige forløb og Ligningskommissionens Dom. Vi maa herefter tilraade, at § 11 første Stykke i det hele udgaar.

Ej Heller vil det være heldigt, at Nedsættelsen paa Grund af særlige Forhold, d. e. Lejlighedsmomentet, betinges af, at vedkommende Skatteyder herom fremsætter Begjæring for Ligningskommissionen. Denne Bestemmelse passer ikke for Kjøbstæderne og bør udgaa.

Det er af største Vigtighed for Kjøbstæderne, at den mellemkommunale Beskatning fastsættes og ordnes ved Lov. Efter de nu gjældende Bestemmelser kunne Fabriker, Handelsetablissementer, enhver forretning og Næring drives, Embedsbirksomhed udøves og Ejendomme besiddes i Kjøbstæderne, uden at Vedkommende er pligtig til at svare personlig Kommuneskat til den paagjældende Kommune, naar han mindst 8 Maaneder af Skatteaaret har Ophold udenfor Kommunen. Denne Tilstand, der aabner Udgang til Nytte og fordel af kommunens Goder uden tilsvarende Forpligtelser, er i højeste Grad ubillig og uretfærdig; den rammer de fleste Kjøbstæder i landet, og udelukkende disse, navnlig forsaavidt Næringsbrug angaar, idet samme drives i Kjøbstæderne, medens Ejeren tager

Bopæl i den tilgrænsende Landkommune. Denne Sags Betydning for Kjøbstæderne bliver Dag for Dag større, da Etableringen af Næringsbrug og Forretninger paa saadan Maade i Kjøbstæderne og med Bopæl paa Landet ej længer hører til Undtagelserne, men stedse bliver almindeligere, og det er netop de store forretningsmænd, de mest Formuende og de største Skatteydere, hvis Skatteydelse uder disse Omstændigheder tabes for Kjøbstæderne. Det er derfor paatrængende nødvendigt, at en Forandring heri indtræder, og at dette Forhold reguleres paa en tilfredsstillende Maade. Vi formene, at dette vil ske ved de i Lovforslagets §§ 2 og 3 m. fl. givne Bestemmelser; og naar disse dele de herhenhørende Indtægter saaledes, at den halve Del falder paa Næringsbrug, og den anden halve Del paa det personlige Ophold, vil der mod denne fordeling neppe kunne gøres nogen beføjet Indvending.

Naar § 6 indskrænker Skattepligten for Interessentskaber, Aktieselskaber, Sparekasser, Stiftelser og andre juridiske Personer til de Indtægter, der ikke tilfalde Personer, som have skattepligtigt Ophold her i riget, vil ganske vist heraf følge, at denne Bestemmelse ikke erholder stor Betydning. Det maa imidlertid indrømmes, at det vilde medføre store praktiske Vanskeligheder at gennemføre en mere omfattende Skattepligt paa dette Omraade, naar tillige en dobbelt Beskatning skal undgaas.

Da § 14 sidste Passus fastsætter Reglerne for de Skattepligtige, som i Skatteaarets Løb flytte fra en kommune til en anden, paa en, som det forekommer os, hensigtsmæssig Maade, finde vi ingen Betænkelighed ved, at den ved Lov af 26de Maj 1868 § 27 hjemlede Tillægsligning bortfalder.

Vi indskrænke os til disse Bemærkninger, idet vi andrage paa Indenrigsministeriets medvirkning til, at den mellemkommunale Beskatning bliver gennemført efter Lovforslagets principer snarest ske kan, selv om foreliggende Forslag ikke i sin helhed maatte blive ophøjet til Lov, hvorved der kun vil vises en simpel Retfærdighedshandling ligeoverfor Kjøbstæderne, som disse i fuld Maade have Krav paa.

Til Amtet."